

raade Lovens Vedtagelse: For det Første en forudgaaet Indførelse af Regneundervisning paa Grundlag af dette System, for det Andet, at Anskaffelsen af de dertil nødvendige Apparater maatte ske paa Statens Bekostning, og for det Tredie, at man forbeholdt sig Forslag om en Omordning af Justervæsenet. Endelig modsatte man sig to navngivne Forslag af Flertallet. Med disse Forbehold gik denne foreløbige Betænkning til Samraad med Ministeren; idet man ønskede om denne vigtige Sag at høre Ministerens nærmere Udtalelser. Mindretallet var saa heldigt, at det angaaende Regneundervisningen i Virkeligheden blev Flertal i Udvalget — under en anden Forudsætning — om Bekostningen ligesaa, og Flertallet frafaldt de to Endringsforslag, som vi havde modsat os; nemlig at Systemet skulde være forpligtende om 3 Aar, og at § 9 skulde have Anvendelse paa alle offentlige Udgifter. Saa vidt naaede vi Enighed med Flertallet, og vi stod altsaa nu med Hensyn til Lovforslagets øvrige Indhold paa samme Side. Vi ønskede Loven saa god som mulig, vi ønskede Loven vedtagen, og vi have troet at kunne stemme derfor, naar de Bestemmelser vedtages, som vi have foreslaaet. Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 13, stillet af to ærede Medlemmer, for hvilke jeg angaaende de øvrige Forslag som Ordfører har ført Ordet, nemlig angaaende Principet om, hvorvidt Loven skal være obligatorisk eller fakultativ, skal jeg bemærke, at det vedkommer ikke mig, for der fører Forslagsstillerne selv Ordet. Men det er selvfølgeligt, at de kunne godt enes med os om, at Loven i sin Helhed iøvrigt bør blive saa hensigtsmæssig som mulig. Det forekommer mig derfor, at den ærede Ordfører i Stedet for at træde op imod os med Behreidelser maatte have været taknemmelig for den imødekommende Fremgangsmaade, vi have viist. Vi have nemlig søgt at finde en saadan Form for vor Tvivl om Afgjørelsen af dette uforberedte Spørgsmaal, som det i Hovedpunkterne er — jeg mener uforberedt for Befolkningen, ikke med Hensyn til selve Systemets Ordning — at vi kunne faae en Lov derom allerede i denne Samling. Da saaledes efter Konferencen det Spørgsmaal stod tilbage om Ordningen af Justervæsenet, var det os klart, at da Flertallet allerede havde bundet sig til at anerkjende den nuværende Ordning for god og tilstrækkelig, naagtet det hele Væsen er baseret paa forskellige Love og omfattes af en Snes Plakater, Bestemmelser og Vedtægter, kommunale o. desl., var det jo ikke Noget, som det var forsvarligt for os at binde an med.

Derom har der ikke kunnet være Tvivl hos os, thi da vilde Flertallet utvivlsomt have benyttet sin Ret til at fremkomme med en Betænkning forinden. Det vilde ikke have været passende for os at begjære, at Udvalget skulde opholde sig derefter, saa meget mindre som jeg ikke finder Themaet ganske skikket til privat Fremsetning, hvorimod det burde vedtages, at Ministeren skulde komme frem med det. Ved Siden deraf stod naturligvis Spørgsmaalet om, hvorvidt man kunde overlade forskellige Bestemmelser til ministeriel Afgjørelse. Navnlig stod det for os saaledes, at da man andetsteds ydede Befolkningen Hjælp ved Omjusteringen og var lempelig med Betalingen i Begyndelsen ved Indførelsen af det nye System, kunde ikke godt Alt dette overlades til den kongelige Myndighed uden Lovgivningsmagtens Medvirkning, navnlig med Hensyn til Nummaalene. Det glædede mig, at den ærede Ordfører kom tilbage til dem som det Bæstentligste, thi § 2 har slet ikke med dem at gjøre. Det er en Misforstaaelse hos den ærede Ordfører, naar han tror, at § 6 giver Kongen Ret til at forandre Bestemmelserne i § 2. Denne sidste Paragraf har slet ikke at gjøre med, hvilken Form vore Nummaal skulle have o. s. v. Altsaa at optage disse Bestemmelser til nærmere Overveielse i Loven kunde ikke godt gaa an. Naar nu disse Bestemmelser ikke havde været forberedte eller antydede i Forveien, eller dersom der havde været noget Aparte ved at fremsætte dem i den Følgeorden, som jeg nævnedes, første Gang vi efter Konferencen med Ministeren fremsatte dem, kunde Flertallet have sagt: Vi forhandle ikke om disse Forslag, og vi sætte os ikke nærmere ind i dem, men med Flertalmyndighed afvise vi dem og sige: Vi stille vore Forslag og skulle nok sige, at Mindretallets ere komne for sent til Overveielse i Udvalget. Men saaledes forholder Sagen sig jo netop ikke. Det er den Forklaring, jeg maa fremkomme med mod den ærede Ordfører. Jeg havde ønsket, at vi overhovedet ikke skulde være komne ind derpaa, thi det er ikke værdt at bebreide os, at vi ville gaa noget grundigere tilværts i dette Spørgsmaal, end den ærede Ordfører ønsker; det kan Enhver jo gjøre, som han synes. (Afbrydelse af Thorup). Ja, det skal jeg nok faae Vidner for, at det er Sandhed.

Hvad nu selve Sagen angaar, vil jeg sige for mit Vedkommende, at jeg er en varm Ven af Metersystemets Indførelse, og det er min Overbevisning, at den Slægt, der faar det til Gjennemførelse, bør for Samhandlens og Forretningslivets Skyld i